

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 105/23

Luxemburg, 21 juni 2023

Beschikking van de president van het Gerecht in zaak T-628/22 | Repasi / Commissie

Taxonomie: het beroep van een lid van het Europees Parlement tegen de verordening van de Commissie betreffende het duurzame karakter van bepaalde economische activiteiten in de sectoren fossiel gas en kernenergie wordt door het Gerecht niet-ontvankelijk verklaard

Anders dan het Europees Parlement kunnen zijn individuele leden niet tegen een dergelijke handeling opkomen

Op 18 juni 2020 hebben het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie verordening 2020/852 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen¹ aangenomen. Hierin zijn de criteria opgenomen waarmee kan worden bepaald of een investering ecologisch duurzaam is in het licht van verschillende milieudoelstellingen die in die verordening zijn gedefinieerd. Een van deze doelstellingen is het milderen van de klimaatverandering.² Economische transitieactiviteiten, te weten activiteiten waarvoor er geen koolstofarme alternatieven bestaan die technologisch en economisch haalbaar zijn, dragen volgens de verordening substantieel bij aan het milderen van de klimaatverandering wanneer zij leiden tot klimaatneutraliteit, mits zij aan bepaalde criteria voldoen.

In deze context heeft de Europese Commissie gedelegeerde verordening 2022/1214³ vastgesteld met daarin de technische screeningcriteria waarmee kan worden bepaald onder welke voorwaarden bepaalde economische activiteiten in de sectoren fossiel gas en kernenergie transitieactiviteiten zijn die met name kunnen bijdragen aan het doel om de klimaatverandering te milderen.

René Repasi, lid van het Europees Parlement, is van mening dat de Commissie de haar verleende bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen heeft overschreden en heeft bij het Gerecht beroep tot nietigverklaring van deze verordening ingesteld, met het betoog dat deze afbreuk doet aan de wetgevende bevoegdheid van het Parlement en daarmee aan zijn rechten als lid daarvan.

In zijn beschikking **spreekt het Gerecht zich voor het eerst uit over de procesbevoegdheid van een lid van het Parlement ten aanzien van een gedelegeerde verordening van de Commissie. Het Gerecht verklaart het beroep niet-ontvankelijk.**

Beoordeling door het Gerecht

¹ Verordening betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van verordening (EU) 2019/2088 (PB 2020, L 198, blz. 13).

² Artikelen 3 en 9 van verordening 2020/852.

³ Gedelegeerde verordening van 9 maart 2022 tot wijziging van gedelegeerde verordening (EU) 2021/2139 wat betreft economische activiteiten in bepaalde energiesectoren en gedelegeerde verordening (EU) 2021/2178 wat betreft specifieke openbaarmakingen voor die economische activiteiten (PB 2022, L 188, blz. 1)

Vooraf herinnert het Gerecht eraan dat iedere natuurlijke of rechtspersoon volgens artikel 263, vierde alinea, VWEU, beroep kan instellen tegen een handeling die niet tot hem is gericht wanneer deze handeling hem rechtstreeks en individueel raakt of wanneer het gaat om een regelgevingshandeling die hem rechtstreeks raakt en die geen uitvoeringshandelingen met zich brengt. Een particulier wordt rechtstreeks door de betrokken handeling geraakt als aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan. Ten eerste moet de bestreden maatregel rechtstreeks gevolgen hebben voor diens rechtspositie, en ten tweede moet de maatregel aan degenen tot wie hij is gericht en die met de uitvoering ervan zijn belast, geen enkele beoordelingsbevoegdheid laten.

Wat betreft verzoekers bevoegdheid om tegen gedelegeerde verordening 2022/1214 op te komen, volgt weliswaar uit de rechtspraak dat een handeling van het Parlement die van invloed is op de omstandigheden waaronder de leden hun functie uitoefenen, een handeling is die hun rechtspositie rechtstreeks raakt, maar deze rechtspraak is van toepassing op de interne organisatiemaatregelen van het Parlement waardoor de leden rechtstreeks worden geraakt, en kan niet worden toegepast op het onderhavige geval, waarin de rechten van deze leden slechts indirect kunnen worden geraakt door de vermeende inbreuk op de wetgevende bevoegdheid van het Parlement. **Alle rechten van verzoeker in verband met de uitvoering van de wetgevende bevoegdheid van het Parlement**, zoals het recht om deel te nemen aan een gewone wetgevingsprocedure, het recht op eerbiediging van de bevoegdheids- en procedureregels, het recht om de democratische bevoegdheden van het Parlement te verdedigen alsook het stemrecht, het initiatiefrecht en het recht van participatie met het oog op uitoefening van politieke invloed **kunnen namelijk slechts worden uitgeoefend in het kader van de interne procedures van het Parlement en kunnen dus niet worden geacht rechtstreeks door de vaststelling van gedelegeerde verordening 2022/1214 te zijn geraakt.**

Het Gerecht voegt hieraan toe dat **de beginselen van de representatieve democratie en van de rechtsstaat** die verzoeker met het oog op de erkenning van zijn procesbevoegdheid heeft aangevoerd, **net als de bescherming van het institutioneel evenwicht of het recht op rechtsbescherming van de minderheid, niet aan deze gevolgtrekking kunnen afdoen, aangezien het Parlement beschikt over een recht van beroep tegen de rechtshandelingen van de Unie, waarmee eerbiediging van deze beginselen kan worden gewaarborgd.** Dat geldt ook voor verzoekers betoog dat de leden van het Parlement zouden moeten worden geacht rechtstreeks te worden geraakt door de handelingen die van invloed zijn op bevoegdheidsregels, fundamentele bepalingen van de wetgevingsprocedure of door handelingen die misbruik van bevoegdheid inhouden.

Op grond van deze overwegingen oordeelt het Gerecht dat verzoeker geen procesbevoegdheid heeft, omdat hij niet rechtstreeks door gedelegeerde verordening 2022/1214 wordt geraakt.

NOTA BENE: Het beroep tot nietigverklaring strekt tot nietigverklaring van met het recht van de Unie strijdige handelingen van de instellingen van de Unie. Onder bepaalde voorwaarden kunnen de lidstaten, de Europese instellingen en particulieren bij het Hof van Justitie of het Gerecht een beroep tot nietigverklaring instellen. Indien het beroep gegrond is, wordt de handeling nietig verklaard. De betrokken instelling moet in voorkomend geval voorzien in de door de nietigverklaring van de handeling ontstane leemte in de regelgeving.

NOTA BENE: Bij het Hof van Justitie kan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld tegen een arrest of een beschikking van het Gerecht. In beginsel heeft de hogere voorziening geen opschortende werking. Indien de hogere voorziening ontvankelijk en gegrond is, vernietigt het Hof de beslissing van het Gerecht. Ingeval de zaak in staat van wijzen is, kan het Hof de zaak zelf afdoen. In het omgekeerde geval verwijst het de zaak naar het Gerecht, dat aan de door het Hof in het kader van de hogere voorziening gegeven beslissing is gebonden.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Gerecht niet bindt.

De [volledige tekst](#) van de beschikking is te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught [📞\(+352\) 4303 2170](tel:+35243032170)

Volg ons!

